

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200600
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:6121200600.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradam v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej A. A., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX B. X, právne zastúpenej Občianskym združením ZEMPLÍN – S, Topolianska 2829/174, 071 01 Michalovce, IČO: 53 360 851, o zaplatenie sumy 7 946,11 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.12.2020 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 7 946,11 eura s prísl.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.5.2017 pod číslom úverového účtu 5190030421 a reg. číslom 005470211190517 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 10 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazoval predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej
2 5Csp/38/2021

predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 13.5.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 15.6.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 23.6.2018 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o

postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.2.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 8.7.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 1.7.2020. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru v sume 7 946,11 eura, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Žalovaná túto sumu postupcovi doposiaľ nezaplatila.

3. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Uviedla, že postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi – spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou je neplatné, takéto postúpenie je v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojitosti s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 na základe ktorého platí, že „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné...“, pričom toto ustanovenie bolo následne novelou – zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2015 precizované o tretiu vetu, v zmysle ktorej „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré je systematicky zaradené v štvrtej časti Zákona o bankách s názvom OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO je potrebné v prvom rade uviesť, že niet pochyb, že postúpením pohľadávky banky na inú osobu ako banku sa jej obsah mení. Banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Túto skutočnosť potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 147/2017 zo dňa 24.4.2018, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/480/2013, či aktuálny rozsudok KS Prešov sp. zn. 17CoCsp/47/2020 zo dňa 25.3.2021, ktorý v rovnakom prípade toho istého žalobcu žalobu zamietol. Zo strany veriteľa (VÚB banky) došlo aj k porušeniu § 7 Zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s preverením schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, t. j. bonitu klienta pred poskytnutím úveru, a to predložením údajov, resp. výpisov získaných z bankového a nebankového registra ako aj výstup z Centrálného registra exekúcií.

3

5Csp/38/2021

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.5.2017 pod číslom úverového účtu 5190030421 a reg. číslom 005470211190517, Všeobecnými obchodnými podmienkami s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“, výzvou právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.5.2018, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 8.7.2020.

5. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých

omeškani klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

6. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

8. V danom prípade obsahom spisu je síce výzva právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.5.2018 (č. I. 26 spisu), avšak túto výzvu nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože táto neobsahuje upozornenie na omeškanie tej ktorej splátky a neobsahuje poučenie o možnosti postúpenia pohľadávky. Ide o jednostranný právny úkon, ktorým je vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalobca ďalej svoju aktívnu vecnú legitimitáciu odvodzoval od oznámenia o postúpení pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu – Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava došlo dňa 8.7.2020, pričom postúpenie bolo žalovanej oznámené oznamom zo dňa 9.7.2020, ktoré preukázateľne ani nebolo žalovanej doručené. V konaní preto nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky bola žalovanej doručená výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v dôsledku uvedeného ani nie je možné posúdiť naplnenie podmienky omeškania s plnením

4

5Csp/38/2021

dľhu viac ako 90 dní po doručení výzvy. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 dní musí nastať až po doručení výzvy banky, kde už len zo samotnej štylizácie vety „... ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani...“ možno vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva banky. Iný výklad tohto ustanovenia preto ani neprichádza do úvahy. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov platného postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách (doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky, omeškanie dlžníka viac ako 90 dní napriek výzve veriteľa), samotné postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že táto podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnená nebola (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/47/2020 zo dňa 25.3.2021).

9. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo v konečnom dôsledku znamená, že nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

10. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Súd priznal žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, pretože mala plný úspech vo veci a uplatnila si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

5

5Csp/38/2021

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal rozhodnutiu

vo veci samej, má vadu uvedenú v predošlom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.